

ledningskriterierne i havmiljøloven, mens Industriministeriet (Søfartsstyrelsen) foretager en teknisk vurdering af skibet. Beføjelsen til at foretage indgreb efter havmiljøloven (forslagets 43, gældende lovs § 45) er delegeret til såvel Søfartsstyrelsen som Miljøstyrelsen.

I beredskabssammenhæng har samarbejdet medført en konkret aftale, der betyder, at Søfartsstyrelsens skibskyndige foretager en konkret vurdering af stort set alle skibe, der i danske farvande har været indblandet i en søulykke. Generelt betragtes et skib, uanset nationalitet, som et »sub-standard«-skib, såfremt Søfartsstyrelsen vurderer, at det ikke er i stand til at sejle sikkert igennem danske farvande. Der kan i en sådan situation stilles krav om udbedring af skader, både af hensyn til sikkerhed og miljøbeskyttelse, inden videre sejlads.

Ved søulykker tilkalder beredskabsvagten i Miljøstyrelsen en inspektør fra Søfartsstyrelsen, der derefter foretager en teknisk vurdering af det havareerede skib. Foreligger der begrundet mistanke om sikkerhedsmæssige mangler, eller ønskes der sikkerhedsstillelse for udgifter til beredskabsforhold, jf. forslagets § 44, tilbageholdes skibet med hjemmel i havmiljøloven og i lov om skibes sikkerhed.

Herudover deltager Søfartsstyrelsen sammen med Miljøstyrelsen i alt internationalt arbejde, der berører det daglige samarbejde mellem de to styrelser.

Til §§ 49 og 50

Disse bestemmelser præciserer reglerne om bekendtgørelse af afgørelser for adressaten og om underretning til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelser. Bestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven med de nødvendige tilpasninger.

Til § 51

Stk. 1 svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 53, stk. 3, hvorefter afgørelser i sager vedrørende dumpning af optaget havbundsmateriale, der træffes af amtsrådet, kan påklages til Miljøstyrelsen, hvis afgørelser er endelige.

Stk. 3 indeholder bestemmelse om, at afgørelser efter § 43 om forbud eller påbud over for skibe og platforme som følge af forureningsrisiko fremtidigt skal kunne påklages til Tilbageholdelsesnævnet i stedet for Miljøklagenævnet.

Tilbageholdelsesnævnet er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. (lovbekendtgørelse nr. 584 af 29. september 1988, § 18, stk. 1). Søfartsstyrelsens beslutning om tilbageholdelse af et skib efter nævnte lov kan indbringes for dette nævn.

Nævnet består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til dommer samt af fire andre medlemmer med teknisk eller nautisk sagkundskab. Det skønnes hensigtsmæssigt at lade Tilbageholdelsesnævnet blive klageinstans for tilbageholdelsessager efter § 43. Det foreslås i denne forbindelse, jf. stk. 4, at nævne ved behandling af sager efter havmiljøloven inhenter en udtalelse i den enkelte sag fra en af miljøministeren udpeget uvildig person med biologisk sagkundskab med henblik på, at denne udtalelse kan supplere den sagkundskab, nævnet i øvrigt besidder og således at udtalelsen kan indgå i grundlaget for nævnets afgørelse. Det vil i forbindelse med tilrettelæggelsen af en sådan ordning blive tilstræbt, at ordningen ikke forsinker nævnets behandling af en klage i væsentligt omfang. Nævnet vil således kunne indkalde den sagkyndige med henblik på, at udtalelsen afgives mundtligt over for nævnet. Tilbageholdelsesnævnet vil iøvrigt altid kunne indkalde den sagkyndige med henblik på besvarelse af supplerende spørgsmål fra nævnet eller parterne.

Det bemærkes, at den hidtidige klageadgang i havmiljøloven vedrørende tilbageholdelsessager aldrig har været benyttet, idet tilbageholdelse hidtil har været gennemført med hjemmel i Industriministeriets lovgivning. Der har i øvrigt kun i meget få tilfælde været klaget til Tilbageholdelsesnævnet over afgørelser om tilbageholdelser.

I lighed med, hvad der gælder efter loven om skibes sikkerhed m.v., kan nævnets afgørelser ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2, 5, 6 og 7 indeholder bestemmelser om indgivelse af klage og klagefrist svarende til miljøbeskyttelsesloven. Med hensyn til klager over afgørelser efter § 43 skal disse dog ikke, som det er sædvanligt, indsendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen, men direkte til Tilbageholdelsesnævnet. Kredsen af klageberettigede foreslås udvidet i forhold til den gældende bestemmelse med Dansk Ornitologisk Forening og Foreningen af Ral- og Sandsugere, idet disse foreninger repræsenterer relevante interesser – henholdsvis naturinteresser og erhvervsmæssige råstofinteresser – i relation til afgørelser vedrørende klapning.

Til § 52

Kredsen af klageberettigede er udvidet med Dansk Ornitologisk Forening og Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, som har ønsket at blive tillagt klageret i forhold til afgørelser vedr. klapning. De to foreninger vurderes at repræsentere relevante